

Virkningsevaluering

En virkningsevaluering undersøger, hvad der virker for hvem, hvorfor det virker samt under hvilke omstændigheder. I modsætning til andre former for evaluering er virkningsevaluering velegnet til at identificere og teste de "virksomme mekanismer", som får programmer og aktiviteter til at virke for bestemte målgrupper. Det er også en velegnet metode til at undersøge, hvilke betingelser der skal være til stede i programmets eller aktivitetens omgivelser for at antænde mekanismerne.

I virkningsevaluering anvendes "programteorier" til at formulere antagelser om, hvad der virker for hvem under hvilke omstændigheder. Programteorier kan udledes af faglig teori og fagprofessionelles erfaringer og antagelser om, hvad der virker for hvem. Programteorier synliggør den "tavse viden", som fagprofessionelle har. Det er et værktøj til, at kvalificere en faglig dialog og udvikling. Programteorier kan også anvendes til at planlægge og anskueliggøre nye programmer og aktiviteter overfor eksterne interessenter.

Når programteorier er formuleret kan de evalueres. Holder antagelserne om, hvad der virker for hvem, under hvilke omstændigheder? Der er ikke nødvendigt, at evaluere hele programteorien. Ofte kan man nøjes med de antagelser, som man finder mest væsentlige eller interessante. Evaluator finder indikatorer for det, som skal evalueres og data, der kan belyse om antagelserne holder i praksis.

Formålet er, at kvalificere den faglige praksis og skabe læring på tværs af projekter og programmer om, hvad der virker for hvem, hvorfor og hvordan.

Teksterne i denne sektion er baseret på bidrag fra Thomas Bredgaard, ForskingsCenter for Evaluering, FCE, Aalborg Universitet.